

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bardejove, Grösslingova č. 4, IČO: 36864421, proti povinnej **I. S.**, bývajúcej v B., o vymoženie **347,87 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 5 Er 679/2007, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. júna 2013 sp.zn. 7 CoE 108/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov uznesením z 28. novembra 2012 č.k. 5 Er 679/2007-18 exekúciu zastavil[§ 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)], vstup združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do konania ako vedľajšieho účastníka na strane povinnej nepripustil. Exekúcia bola vedená na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 26. apríla 2007 sp.zn. SR 2836/07 (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“). V odôvodnení konštatoval, že účastníci uzavreli zmluvu o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Dojednali tiež rozhodcovskú doložku, na základe ktorej vo veci konal rozhodcovský súd. Rozhodcovská doložka bola dohodnutá v štandardnej formulárovej zmluve, nebola individuálne dojednaná. Predmetná rozhodcovská zmluva je neprijateľná a v dôsledku toho neplatná (§ 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy). Preto ňou bola spotrebiteľovi odopretá ochrana práv, ktoré mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a smernice Rady č. 93/13/EHS a nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. Označený rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul nie je vykonateľný a súd exekúciu zastavil.

Uvedené uznesenia napadla odvolaním oprávnená; navrhla tiež prerušiť konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Krajský súd v Prešove uznesením z 27. júna 2013 sp.zn. 7 CoE 108/2013 uznesenie súdu prvého stupňa s výnimkou výroku o nepripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania ako vecne správne potvrdil, uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o nepripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, návrh na prerušenie konania zamietol. Uviedol, že v danom prípade nie sú dôvody na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.), súd prvého stupňa, ktorý bol v danom prípade povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a svoje zistenia správne právne posúdil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať spor účastníkov konania, preto označený rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul a súd správne exekúciu zastavil hoci mal vychádzať správne z ustanovenia § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku a nie z ustanovení § 57 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 zákona č. 244/2002 Z.z., takéto pochybenie nemalo ale vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. O vedľajšom účastníctve uviedol, že osobitný zákon výslovne nevylučuje vstup vedľajšieho účastníka do exekučného konania, preto je potrebné vychádzať z § 93 O.s.p. a § 251 ods. 4 O.s.p.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu v jeho zamietajúcej časti napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie v jeho potvrdzujúcej časti (podľa obsahu dovolania týkajúcej sa výroku o zastavení exekúcie) napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 Cdo 7/2013, 3 Cdo 24/2013, 3 Cdo 28/2013, 3 Cdo 34/2013, 3 Cdo 58/2013, 3 ECdo 26/2013, 3 ECdo 46/2013, 3 ECdo 56/2014, 3 ECdo 76/2013, 3 ECdo 104/2013,

3 ECdo 156/2013, 3 CoE 28/2013, 3 ECdo 207/2013, 3 Co 32/2013, 3 Co 44/2013, 3 CoE 30/2014, 3 CoE 24/2013, 3 ECdo 95/2014, 3 ECdo 235/2014, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. mája 2015

JUDr. Marián Sluk, PhD., v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová